

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
INTRARE	Nr. 6210
IEȘIRE	
Ziua 20	Luna 08, 2021

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

<p>Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ</p> <p style="margin: 10px 0;">ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale</p>	
<p>Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ</p>	
<p>1. Descrierea situației actuale</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Art. 1 pct. 19 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Cod de procedură fiscală) definește declarația informativă ca fiind actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât declarațiile de impunere astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 18. • Art. 8 din Codul de procedură fiscală prevede că în administrația fiscală, limba oficială este limba română. De asemenea același articol prevede că, dacă la organul fiscal se depun documente justificative într-o limbă străină, acestea trebuie să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați de Ministerul Justiției, în condițiile legii, sau de traduceri în limba română efectuate sau certificate de ambasada/oficiul consular al statului în a cărui limbă oficială a fost emis documentul respectiv, dacă acestea sunt într-o limbă străină, pentru care nu există traducători autorizați. Actualele reglementări nu prevăd obligația prezentării și a documentului original în baza căruia s-a realizat traducerea, ceea ce poate avea ca rezultat în unele situații imposibilitatea identificării persoanei/persoanelor care au întocmit înscrisul respectiv. • În prezent, pentru persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, competența pentru administrarea obligațiilor fiscale rezultate în urma exercitării profesiei sau desfășurării activității revine organului fiscal competent în a cărui rază teritorială se află sediul activității sau locul unde se desfășoară efectiv activitatea principală. • Articolul 55 din Codul de procedură fiscală definește ca mijloace de probă utilizate în procedura de administrare a creanțelor fiscale orice element care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo,

date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

- Potrivit dispozițiilor art. 69 din Codul de procedură fiscală, autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să colaboreze în realizarea scopului acestui act normativ. Colaborarea se realizează prin mijloace electronice de transmitere la distanță utilizând sistemul informatic propriu al Ministerului Finanțelor/ANAF, denumit PatrimVen.

În prezent, nu toate autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt înrolate în PatrimVen, ceea ce creează dificultăți în utilizarea informațiilor deținute de acestea în activitățile desfășurate de organele fiscale, atât cele din cadrul ANAF cât și autoritățile locale, dar și alte instituții publice care, în multe situații, obligă cetățenii să obțină de la administrația fiscală un certificat de atestare fiscală, adeverință de venit sau alte asemenea documente, deși ele pot fi solicitate direct de la aceasta degrevând cetățenii de o povară administrativă.

Înrolarea în PatrimVen se realizează în baza unui protocol ce se transmite către ANAF de către fiecare autoritate publică, instituție publică sau de interes public.

De asemenea, în temeiul dispozițiilor Decretului nr. 195/2020 privind instituirea stării de urgență pe teritoriul României, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2020 privind utilizarea înscrisurilor în formă electronică la nivelul autorităților și instituțiilor publice, s-a reglementat recunoașterea efectelor juridice depline ale documentelor electronice și ale semnăturii electronice, astfel încât activitatea instituțiilor și autorităților publice să se poată desfășura prin mijloace electronice în deplină siguranță și în condiții de legalitate. Începând cu data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, autoritățile și instituțiile publice au obligația primirii înscrisurilor semnate cu semnătură electronică.

- Art. 70¹ din Codul de procedură fiscală, stabilește modalitatea de colaborare, respectiv faptul că furnizarea de informații și documente între Ministerul Finanțelor /A.N.A.F. și autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public din administrația publică centrală și locală, precum și alte persoane juridice de drept privat se realizează, utilizând sistemul informatic PatrimVen.

Platforma PatrimVen este disponibilă prin rețeaua Extranet și poate fi accesată prin conexiune securizată cu STS. În lipsa unei conexiuni securizate, pentru a avea acces la sistemul informatic PatrimVen ar trebui ca acest sistem să fie expus în internet unde posibilitățile de securizare sunt mai reduse.

- Având în vedere dispozițiile art. 79 din Codul de procedură fiscală, înrolarea în Spațiul Privat Virtual reprezintă o opțiune a contribuabililor, astfel comunicarea cu contribuabilii prin mijloace electronice de transmitere la distanță este mai puțin utilizată în rândul acestora. Trebuie menționat că, serviciul Spațiul Privat Virtual (SPV) reprezintă un serviciu electronic care funcționează la nivelul MF/ANAF prin intermediul căreia se primesc și se comunică documente contribuabililor. Comunicarea prin SPV presupune, pe de o parte, transmiterea

de cereri, în mediul electronic, din partea contribuabililor către organele fiscale ale ANAF, iar pe de altă parte comunicarea actelor administrativ fiscale și cele de executare silită din partea organelor de executare.

Odată cu declanșarea stării de urgență, autoritățile și instituțiile publice au fost obligate să ia măsurile necesare pentru organizarea activității, astfel încât să fie evitat, pe cât posibil, contactul fizic între persoane, prin utilizarea mijloacelor electronice de comunicare. La data de 15 iulie 2021 erau înregistrate în SPV un număr de 533.711 persoane juridice, din care 528.952 cu obligații de declarare în vectorul fiscal dintr-un număr total de 1.554.688 persoane juridice care ar trebui să se înregistreze în SPV. De asemenea, un număr de 35.474 persoane fizice care au cod de identificare fiscală sunt înregistrate în SPV (aici ar intra PFA-urile, de exemplu) dintr-un număr total de 632.309 de persoane fizice care au cod de identificare fiscală și care ar trebui să se înregistreze în SPV.

- Art. 83 alin. (5) din Codul de procedură fiscală reglementează posibilitatea pentru organul fiscal central de a transmite contribuabilului nerezident prin mijloace electronice informațiile conținute în certificatul de înregistrare fiscală, stabilite prin ordin al ministrului finanțelor.
- Art. 92 din Codul de procedură fiscală reglementează regimul fiscal al unui contribuabil declarat inactiv. Astfel, decizia de declarare în inactivitate își produce efectele prin executarea de către organele fiscale printr-o acțiune unică, care nu este susceptibilă de a fi suspendată sau își încetează efectele ca urmare a anulării acesteia
- Art. 105 alin. (6) lit. b) din Codul de procedură fiscală reglementează posibilitatea corectării declarațiilor fiscale după anularea rezervei verificării ulterioare ca urmare a punerii în executare a unei hotărâri judecătorești prin care s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora care generează obligații fiscale.
- Alin. (2) al art. 113 din Codul de procedură fiscală prevede că în scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului.
- Art. 129 prevede că refacerea inspecției fiscale trebuie să fie efectuată de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat, în scopul asigurării obiectivității în acțiunea de întocmire a noului act de control, în condițiile în care primul act a fost desființat în procedura de contestare.
- Art. 157 prevede la alin. (2) situațiile în care obligații fiscale nu sunt considerate restante, inclusiv din perspectiva obligațiilor fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată acordate potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată, din cadrul Titlului VII din Codul de procedură fiscală.
În plus, la alin. (2) lit. c) de la art. 157 se stabilește faptul că nu sunt considerate obligații fiscale restante obligațiile fiscale cu termene de plată

viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat în condițiile legii. Pe de altă parte, potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, procedura de reorganizare presupune întocmirea, aprobarea, confirmarea, implementarea și respectarea unui plan, numit plan de reorganizare. Legea prevede că doar un singur plan de reorganizare va fi confirmat, iar confirmarea unui plan de reorganizare împiedică confirmarea oricărui alt plan. În plus, modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăși o durată totală maximă a derulării planului de 4 ani de la confirmarea inițială.

- Art. 164 prevede posibilitatea corectării erorilor din documentele de plată, iar una din condițiile prevăzute de lege, pentru a opera îndreptarea erorilor din documentele de plată, este ca obligația bugetară plătită să fie administrată de același organ fiscal. Astfel, în situația în care o obligație bugetară sau o amendă care se cuvine bugetului local a fost achitată din eroare la alt buget (de exemplu bugetul de stat) sau la un organ fiscal local, altul decât cel de la domiciliul debitorului, organul fiscal central/local nu poate efectua îndreptarea erorii, întrucât obligațiile bugetare sunt administrate de organe fiscale diferite.

Astfel, în situația în care, din greșeală, contribuabilii plătesc la un alt organ fiscal, decât cel căruia i se cuveneau sumele pentru plata obligațiilor bugetare, aceștia sunt executați silit de către organul fiscal care nu are încasată suma aferentă obligației datorate, fiind necesară efectuarea plății din nou, la organul fiscal care administrează acea creanță.

În acest sens, spre exemplificare, prezentăm cazul amenzilor aplicate în temeiul Legii nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, care, potrivit acestui act normativ, se fac venit la bugetul de stat, iar recuperarea se realizează de către organele fiscale ale ANAF.

În cazul acestor amenzi, contribuabilii persoane fizice au efectuat plățile la organele fiscale locale, având în vedere regula generală instituită de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia amenzile aplicate persoanelor fizice se fac venit la bugetul local. Aceste amenzi au fost plătite, în unele cazuri, în termenul de 15 zile de la comunicarea procesului verbal de constatare a contravenției, iar procesele verbale au fost primite de organele fiscale ale ANAF în vederea demarării procedurii de recuperare. Astfel, organele fiscale ale ANAF au întreprins măsurile de executare silită, în timp ce sumele există în conturile organelor fiscale locale.

- Art. 169 din Codul de procedură fiscală reglementează reguli speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată.

Dispozițiile alin. (1) al art. 169 prevăd faptul că organul fiscal central rambursează taxa pe valoarea adăugată potrivit procedurii și condițiilor aprobate prin ordin al președintelui ANAF.

De asemenea, Codul de procedură fiscală stabilește situațiile specifice în care rambursarea se efectuează cu inspecție fiscală ulterioară (suma solicitată este de până la 45.000 lei sau contribuabilul beneficiază de eșalonare la plată) sau cu inspecție fiscală anticipată (contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni sau în cazul în care organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite.

Pentru celelalte solicitări de rambursare, soluționarea cu inspecție fiscală ulterioară sau anticipată se realizează în baza unei analize de risc efectuate de organul fiscal. Analiza de risc se bazează pe informații existente în evidențele fiscale, înregistrate în condiții de activitate normală și continuă a persoanei impozabile, ținându-se cont și de comportamentul său fiscal.

În circumstanțele excepționale create de pandemia de COVID-19, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, s-a reglementat o normă de derogare de la art. 169 din Codul de procedură fiscală, respectiv procedura de rambursare cu control ulterior, pe o perioadă determinată.

Astfel, prin art. XIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 s-a legiferat aplicabilitatea prevederilor dispozițiilor art. XI, respectiv inițial 30 de zile de la data încetării stării de urgență, ulterior aplicabilitatea a fost prorogată succesiv prin art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020, art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020, art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, art. XXIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020. Ultima prorogare a fost realizată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal, fiind prorogată termenul pentru care se aplică măsura privind solicitarea la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, depuse în cadrul termenului legal de depunere, cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale, până la data de 31 ianuarie 2022. Este de precizat că efectul acestei măsuri îl reprezintă faptul că se reintroduc rapid în circuitul economic sumele solicitate la rambursare.

- Art. 170¹ din Codul de procedură fiscală reglementează restituirea impozitului pe dividende în cazul în care, urmare regularizării dividendelor plătite ca urmare a distribuirii parțiale în cursul anului rezultă sume de restituit de la buget, iar procedura de aplicare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor la propunerea președintelui A.N.A.F.

- În ceea ce privește accesarea eșalonărilor la plată, potrivit art. 184 din Codul de procedură fiscală, aceasta poate fi solicitată de orice debitor, indiferent dacă este persoană fizică, persoană juridică sau asocieră fără personalitate juridică, pentru orice obligații fiscale sau bugetare cuprinse în certificatul de atestare fiscală, inclusiv cele stabilite de alte autorități și transmise organului fiscal central spre recuperare.

Astfel, fondurile europene sau ajutoarele de stat nu sunt exceptate expres de la măsurile prevăzute la cap. IV "Înlesniri la plată" de la Titlul VII din Codul de procedură fiscală, însă legislația unională (Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene) prevede că, în cazul ajutoarelor ilegale sau utilizate abuziv, recuperarea acestora, inclusiv a dobânzilor calculate de la data la care ajutorul ilegal sau utilizat abuziv a fost pus la dispoziția beneficiarului până la data recuperării sale, se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile legislației naționale a statului membru în cauză. În aceste condiții, înlesnirile la plată ar echivala cu faptul că obligația de recuperare ar fi executată cu întârziere, ceea ce ar fi contrar legislației unionale în domeniu.

Prin urmare este necesar să se precizeze că ajutoarele de stat și fondurile europene care trebuie recuperate, nu intră sub incidența înlesnirilor la plată.

	<ul style="list-style-type: none"> • În prezent, la art. 40³ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal se prevede că orice contribuabil care datorează impozitul pe profit pentru transferurile de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent beneficiază de dreptul de eșalonare la plată pentru acest impozit, prin achitarea în tranșe pe parcursul a cinci ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de <u>Codul de procedură fiscală</u> și în anumite situații. • Procedura de eșalonare la plată, în formă simplificată, a fost adoptată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative precum și pentru prorogarea unor termene. <p>Înlesnirea la plată constă în eșalonarea la plată pe cel mult 12 luni a obligațiilor bugetare principale precum și pentru obligațiile fiscale accesorii aferente acestora a căror scadență/termen de plată se împlinește după data declarării stării de urgență, beneficiarii fiind contribuabilii care au fost buni platnici până la data intrării în starea de urgență, indiferent de forma de proprietate.</p> <p>Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal a fost prorogată termenul de acordare a acestei facilități de la data de 31 martie 2021 la 30 septembrie 2021.</p> <p>Raportat la aceasta facilitate, astfel cum este reglementată de OUG nr. 181/2020 precizăm că:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ beneficiarii ai facilității sunt toți contribuabilii, indiferent de forma de proprietate, inclusiv cei care au în derulare o înlesnire la plată potrivit Codului de procedură fiscală și care nu înregistrează obligații fiscale restante la data declarării stării de urgență și nestinse la data eliberării certificatului de atestare fiscală; ✓ această măsură prezintă avantaje, reglementând o procedură simplificată de acordare a eșalonării la plată, ✓ Față de procedura normală de acordare a eșalonării, potrivit Codului de procedură fiscală, procedura și documentele depuse de debitori sunt simplificate, în sensul că se acordă eșalonare numai în baza unei cereri, fără a fi depuse alte documente, și prin urmare, termenul de soluționare este mult diminuat; ✓ de asemenea, măsura prezintă avantajul că nu se constituie garanții, ținând cont de termenul scurt de acordare a eșalonării la plată (12 luni), de situația dificilă cu care se confruntă contribuabilii din perspectiva lichidităților financiare mult diminuate față de perioada anterioară intrării în starea de urgență, precum și de necesitatea susținerii mediului de afaceri pentru revitalizarea activității; ✓ trebuie menționat că dobânda percepută pe perioada eșalonării este diminuată, de la 0.02% cât prevede actuala legislație fiscală, la 0.01%, ceea ce corespunde unui nivel de dobândă de 3.65% pe an. <p>Mentținerea în vigoare a măsurilor fiscale adoptate la momentul declanșării stării de urgență până în decembrie 2020, a reprezentat un sprijin real al mediului de afaceri aflat în dificultate financiară semnificativă ca urmare a crizei sanitare mondiale.</p> <p>Prin implementarea prevederilor privind eșalonarea la plată în formă simplificată, s-a continuat această inițiativă, de asemenea, cu un demers novator, nu doar din perspectiva reducerii birocrăției asociată sistemului de înlesniri la plată, ci și din cea a susținerii contribuabililor în vederea redresării activității.</p> <p>Eșalonarea la plată în formă simplificată este o măsură care deservește ca instrument de management al arieratelor, făcând parte din procesul continuu de</p>
--	---

sprijin al contribuabililor. Prin această măsură, recuperarea obligațiilor fiscale datorate de contribuabili se realizează într-un termen relativ scurt, respectiv 12 luni, asigurându-se în acest fel și încasarea obligațiilor curente, fiind totodată o măsură care încurajează conformarea voluntară și stimularea comportamentului adecvat.

În acest sens, monitorizarea achitării atât a ratelor, cât și a obligațiilor fiscale curente constituie o strategie importantă de prevenire a acumulării de noi arierate.

Impactul acestei facilități fiscale de la data adoptării actului normativ, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 *privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene* (26 octombrie 2020) **până la zi se prezintă astfel:**

- un număr de **58.476 contribuabili au beneficiat și beneficiază de eșalonări la plată în formă simplificată**, obligațiile bugetare eșalonate fiind de **12,7 mld. lei** (care însă includ și obligații curente preluate în eșalonarea în sistem simplificat), din care:

- ✓ **21.128 contribuabili au reeșalonări la plată** (pentru sume totale de **7,2 mld. lei**) întrucât beneficiarii acestor înlesniri la plată pot solicita modificare/menținerea unei eșalonări la plată pierdute de două ori pe perioada eșalonării,

- ✓ **5.311 de contribuabili au pierdut eșalonările la plată** (soldul obligațiilor restante fiind de 1,4 mld. lei),

- ✓ **2.085 de contribuabili au finalizat eșalonarea la plată** (încasările fiind în sumă de **365 mil lei**, la care se adaugă **324 mil. lei** obligații curente declarate și achitate pe perioada eșalonării simplificate).

- de altfel, **obligațiile bugetare curente** declarate de toți contribuabilii care au beneficiat și beneficiază în continuare de sistemul de eșalonare la plată simplificat sunt în cuantum de **10,4 mld. lei**, obligațiile fiscale curente neachitate fiind de **1,1 mld lei**, **care pot fi plătite în maxim 30 de zile de la scadență.**

- încasările realizate ca urmare a acordării eșalonărilor la plată în formă simplificată sunt în cuantum de **4,9 mld. lei** (rate eșalonate și dobândă simplă), la care se adaugă obligațiile bugetare curente în sumă de 9,3 mld lei, rezultând un total de **14,2 mld. lei.**

Din analiza acestor date se constată că, în prezent, sunt în monitorizare de către ANAF, din perspectiva încasării certe a obligațiilor fiscale curente, precum și a ratelor lunare din eșalonare, un număr de **51.080 de contribuabili.**

Astfel, la data de 31 iulie 2021, gradul de conformare voluntară la plată a obligațiilor bugetare a revenit la nivelul anului 2019, iar gradul de realizare a programului de încasări bugetare este de 104,5%, în condițiile aplicării prevederilor aferente acestei facilități fiscale.

În ceea ce privește contextul adoptării unei astfel de măsuri de permanentizare a eșalonării la plată simplificată, precizăm că starea de alertă este prelungită în mod repetat, ultima Hotărâre a Comitetului Național pentru Situații de Urgență fiind adoptată în data de 05.08.2021.

De asemenea, așa cum rezultă din datele făcute publice privind evoluția infectării cu virusul SARS-CoV-2, se constată că numărul de cazuri este în creștere, atât la

nivel național, cât și internațional.

În fapt, tocmai aceste măsuri fiscale au susținut menținerea pe piață a contribuabililor, iar creșterea economică a fost datorată și acestor facilități fiscale. Precizăm că organele fiscale demarează măsuri de executare silită în mod operativ pentru toți contribuabilii care înregistrează obligații fiscale restante după împlinirea termenului de plată. Odată cu implementarea popririi electronice, orice contribuabil care deține lichidități financiare în conturi este poprit, iar disponibilitățile bănești sunt virate de către instituțiile de credit pentru stingerea obligațiilor fiscale.

Din analiza efectuată privind impactul înființării popririlor bancare de la data de 01 ianuarie 2021 până la zi, rezultă că disponibilitățile bănești identificate în conturile bancare ale contribuabililor sunt mici raportat la valoarea obligațiilor fiscale pentru care s-au înființat popriri, respectiv 8%, ceea ce conduce la concluzia ca acești contribuabili se află în dificultate financiară din cauza lipsei de lichidități.

De altfel, anterior acordării eșalonării la plată, organele fiscale dispun măsuri de executare silită, inclusiv prin poprirea conturilor bancare, astfel că dificultatea financiară este dovedită prin lipsa de lichidități financiare constatate ca urmare a blocării conturilor.

Un argument suplimentar în ceea ce privește dificultatea financiară a solicitanților de eșalonare la plată în formă simplificată, rezultă și din faptul că un procent de 45% dintre aceștia au solicitat modificarea/menținerea sau au pierdut eșalonările la plată acordate.

Permanențizarea eșalonării la plată în formă simplificată reprezintă o formă a eșalonării la plată clasice, susținând seria de obiective asumate de Ministerul Finanțelor și Agenția Națională de Administrare Fiscală, în ceea ce privește atât debirocratizarea, dematerializarea și digitalizarea sprijinirii conformării voluntare, cât și deschiderea față de bunele practici internaționale.

În concluzie, mecanismul de eșalonare la plată în formă simplificată nu va determina diminuarea veniturilor încasate prin amânarea la plată, ci menținerea și/sau creșterea conformării voluntare la plată, sprijinind contribuabilii aflați temporar în dificultate financiară, stopând astfel creșterea arieratelor nerecuperabile și, implicit, intrarea în procedura insolvenței a acestora.

- Prin Decizia nr. 581/2019, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. (8) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cât și art. 213 alin. (8) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 30/2017.

Alin. (8) al art. 213 din Codul de procedură fiscală, reglementează o normă de excepție față de alin. (7) de la același articol, în sensul că exceptează organele fiscale de la obligația de a ridica măsurile asigurătorii în situația în care în termen de 6 luni, respectiv cel mult un an, nu a fost emis și comunicat titlul de creanță, cu condiția doar ca acestea să fi sesizat organele de urmărire penală. În prezent norma și-a încetat aplicabilitatea.

- În prezent, scrisorile de garanție/polițele de asigurare de garanție emise potrivit art. 235 din Codul de procedură fiscală, în situația rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care a fost respinsă contestația contribuabilului, în tot sau în parte, se execută în ultima zi de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței

de asigurare de garanție. Astfel, având în vedere că valabilitatea scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii și debitorul poate depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție, rezultă că pot exista situații în care debitorului să îi fie executată scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție după o perioadă mare de timp, în care sunt calculate accesorii.

- Pentru a da eficiență activității de executare silită cazuri speciale și implicit a recuperării creanțelor bugetare, în privința eliberării din tezaurul Trezoreriei Statului a bunurilor [metale prețioase și/sau pietre prețioase] depuse de organele judiciare, în orice fază a procesului penal, ca urmare a sechestrului asigurătorii instituite pentru acoperirea creanțelor bugetare stabilite în dosarele penale, a apărut necesitatea instituirii unei norme care să reglementeze ipoteza prezentată, la nivelul Codului de procedură fiscală, în contextul în care valorificarea bunurilor în cauză se realizează de ANAF, respectiv de structura prevăzută la art. 220 alin. (2¹) lit. a) din Codul de procedură fiscală în conformitate cu regulile procedurale.

- Art. 263 din Codul de procedură fiscală stabilește faptul că cererile de dare în plată se analizează, în cazul creanțelor fiscale administrate de ANAF, de către o comisie numită prin ordin al ministrului finanțelor, caz în care organul fiscal transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei respective. Cu alte cuvinte, pentru această situație, comisia analizează toate cererile de dare în plată existente la nivel național deși documentația se depune de debitor la organul fiscal competent. În cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale cererea se analizează de o comisie stabilită prin hotărâre a autorității deliberative, caz în care cererea se analizează, practic, la nivel local.

- **Anularea unor obligații accesorii**

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare, s-a reglementat, pe lângă alte măsuri care vizau situațiile în care se pot afla contribuabilii la un moment dat și posibilitatea contribuabililor de a solicita anularea tuturor accesoriilor, aferente obligațiilor bugetare principale cu scadente anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv, stabilite prin decizie de impunere emisă ca urmare a inspecției fiscale sau verificării situației fiscale personale, care se afla în curs de derulare la data intrării în vigoare a OUG nr. 69/2020, în anumite condiții.

Anularea accesoriilor a vizat:

a) diferențele de obligații bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la 31 martie 2020 inclusiv, stabilite de organul fiscal competent prin decizie de impunere emisă și comunicată până la data intrării în vigoare a OUG nr. 69/2020, ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale;

b) obligațiile bugetare principale aferente perioadelor fiscale de până la 31 martie 2020, stabilite prin decizie de impunere emisă din oficiu de organul fiscal sau prin declarație de impunere depusă cu întârziere de către contribuabil, în perioada 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor

	<p>inclusiv.</p> <p>De asemenea și contribuabilii la care urma să înceapă inspecția puteau depune declarații rectificative în primele 10 zile de la intrarea în vigoare a OUG nr. 69/2020, și, prin derogare de la prevederile Codului de procedură fiscală, acestea au fost luate în considerare de organul fiscal.</p> <p>Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal, s-a reglementat ca de măsura anulării dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020, să beneficieze și debitorii care au aceste obligații individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale, în derulare la data intrării în vigoare a OUG nr. 19/2021 sau care urmează să înceapă după data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2022 inclusiv, indiferent de momentul la care inspecția fiscală se finalizează, dacă sunt stinse diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, și se depune cererea de anulare a accesoriilor până la anumite termene.</p> <p>În aceste condiții, contribuabilii care au avut în derulare o inspecție fiscală în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a OUG nr. 69/2020 și data intrării în vigoare a OUG nr. 19/2021 și pentru care a fost emisă o decizie de impunere cu obligații bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv, pentru care s-au calculat accesorii, nu au putut accesa facilitățile reglementate de OUG nr. 69/2020 și nu pot accesa nici facilitățile reglementate prin OUG nr. 19/2021.</p> <p>De asemenea, contribuabilii care au fost supuși verificării documentare nu pot accesa facilitățile fiscale reglementate de cele două acte normative, mai sus menționate.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Normele speciale propuse pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă de către organele abilitate ale statului <p>La 25 decembrie 2020 au încetat să producă efecte dispozițiile referitoare la suspendarea condițiilor de menținere a eșalonării la plată, reglementate prin OUG nr. 48/2020. Or, în prezent continuă starea de alertă, și, în vederea atenuării eventualelor repercusiuni negative asupra economiei naționale precum și urmare a răspândirii virusului SARS-CoV-2, aceasta fiind în continuare o urgență severă de sănătate publică pentru cetățeni și entitățile economice, pe perioada stării de alertă, se restrânge activitatea doar pentru anumiți operatori economici în funcție de evoluția epidemiologică</p>
<p>1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul</p>	<p>Nu este cazul.</p>

<p>pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora</p>	
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<ul style="list-style-type: none"> • În prezent, ANAF are în derulare un proiect finanțat prin Programul Operațional Capacitate Administrativă (POCA) conform contractului nr. 299/14.12.2018 încheiat cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (MDRAP), având ca obiect finanțarea implementării SAF-T, ca modalitate de comunicare/transfer a datelor financiar-contabile de la contribuabil în scopul realizării obiectivelor strategice ale administrației fiscale din România. Potrivit Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică, SAF-T este un fișier de audit standard pentru schimbul electronic de date contabile fiabile de la organizații către o autoritate fiscală națională sau auditori externi. <p>În ultima perioadă un număr tot mai mare de controale fiscale se derulează prin efectuarea de analize privind datele furnizate electronic de către contribuabilii verificați, la cererea inspectorilor fiscali, însă, și fără a avea un format standard privind furnizarea de date.</p> <p>Utilizarea tehnologiei este indispensabilă în administrațiile fiscale moderne, cu necesitatea continuă de îmbunătățire a eficienței și eficacității. Prin urmare, analizarea cantităților mari de date ar trebui efectuată în mod eficient. În absența unui format standardizat de date solicitat de administrația fiscală, este necesară cunoașterea specializată a sistemului informatic contabil pentru a putea analiza și interpreta corect datele. Automatizarea procesării datelor într-un instrument de analiză este complicată și consumatoare de timp atât pentru compania auditată, cât și pentru inspectorul fiscal, atunci când datele sunt transferate în formate diferite, conținând de multe ori coloane/șiruri de date nestandardizate ce necesită prelucrare manuală la momentul importului.</p> <p>Având în vedere caracterul de noutate al conceptului SAF-T precum și impactul implementării obligației de depunere a acestuia asupra contribuabililor, este oportună introducerea acestuia în legislația națională.</p> <p>Pe cale de consecință se propune modificarea următoarelor prevederi din Codul de procedură fiscală:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pct. 19 al art. 1 din Codul de procedură fiscală, în sensul introducerii noțiunii de standard de control fiscal, respectiv definirea SAF-T - ului ca fiind o declarație informativă în legătură cu evidențele contabile și fiscale; - completarea art. 55 din Codul de procedură fiscală astfel încât să constituie mijloc de probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, inclusiv fișierul standard de control fiscal stocat într-un mediu care asigură unicitatea, integralitatea și integritatea acestuia. De asemenea, completarea cu dispoziții referitoare la punerea la dispoziție, a unei copii sau a unui link privind fișierul standard de control fiscal, la solicitarea persoanelor interesate, care pot fi: organele de soluționare a contestațiilor, organele judiciare. - prin art. 59¹ se instituie obligația depunerii fișierului standard de control fiscal.

	<p>- la art. 113 alin. (2) se propune ca fișierul standard de control fiscal să constituie obiect al verificării organului de inspecție fiscală în cadrul efectuării inspecției fiscale;</p> <p>- introducerea unui nou articol, art. 337¹ care să permită A.N.A.F. să sancționeze contravențional contribuabilii care nu depun fișierul standard de control fiscal.</p> <p>• Se propune modificarea art. 8 din Codul de procedură fiscală prin introducerea unui nou alineat care să reglementeze obligația pentru contribuabil/plătitor de a atașa și copia legalizată de pe documentul original, în cazul unui document redactat într-o limbă străină care nu are caractere latine și care este tradus în limba română.</p> <p>Această modificare se impune în vederea identificării cu certitudine a unor persoane al căror nume este scris cu alte caractere decât cele latine.</p> <p>• Se propune introducerea unui nou articol, art. 33¹ privind revizuirea conceptului de competență privind administrarea creanțelor fiscale datorate de persoanele fizice care desfășoară o activitate economică sau o profesie liberă în sfera de competență a altui organ fiscal decât cel de domiciliu, din perspectiva declarării și colectării obligațiilor fiscale, cu precizarea ca competența de înregistrare fiscală să nu se schimbe.</p> <p>De altfel, prevederile Codului de procedură fiscală referitoare la înregistrarea/modificarea domiciliului fiscal rămân valabile, însă ceea ce s-a propus a fi schimbat vizează competența de administrare a creanțelor fiscale ale persoanele fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, în sensul că aceasta să revină organului fiscal central competent în administrarea obligațiilor fiscale datorate de persoana fizică, înregistrată fiscal pe CNP.</p> <p>Prin această propunere, se are în vedere o mai bună urmărire a încasării veniturilor la bugetul general consolidat, ținând cont ca, din perspectiva colectării creanțelor bugetare, sunt activități care necesită analiza obligațiilor fiscale înregistrate atât de către persoana fizică, cât și de persoana fizică care desfășoară o activitate economică sau o profesie liberă. Cu titlu de exemplu, va prezentăm cazul eliberării certificatului de atestare fiscală, în care trebuie cuprinse toate obligațiile fiscale ale persoanei fizice datorate pe ambele coduri de înregistrare fiscală (CNP și CUI), precum și cazul acordării înlensirilor la plata, unde se analizează constituirea de garanții, cum ar fi bunurile deținute de persoana fizică, care pot fi aduse drept garanție pentru toate obligațiile fiscale datorate, atât pe CNP, cât și pe CUI.</p> <p>Totodată, pentru eventuale informații și documente cu privire la situația fiscală, deplasarea persoanei fizice este mai facilă la sediul organului fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul, inclusiv pentru obligațiile fiscale datorate din activitățile economice desfășurate în mod independent sau din exercitarea de profesii libere.</p> <p>De altfel, prin această propunere legislativă, se creează premisele unei mai bune comunicări cu contribuabilul – persoana fizică, în sensul că pe toate</p>
--	---

domeniile de activitate ale ANAF, acesta va fi administrat printr-un singur organ fiscal, cu excepția înregistrării fiscale. Astfel, contribuabilul va avea ca punct de legătură cu administrația fiscală, un singur organ fiscal, față de situația actuală, când trebuia să se adreseze unuia sau mai multor organe fiscale, în funcție de sediul unde își desfășura activitatea.

De asemenea, precizăm că, propunerile de modificare a Codului de procedură fiscală nu contravin prevederilor art. 2, lit.j1) din O.U.G. nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora „în sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

j¹) sediul principal/locația declarată la registrul comerțului, în vederea înregistrării și autorizării funcționării persoanei fizice autorizate „,

- Având în vedere evoluția situației epidemiologice determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2 și necesitatea limitării contactului fizic pentru soluționarea cererilor contribuabililor și îndeplinirea atribuțiilor specifice de către autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public din administrația publică centrală și locală se propune completarea art. 69 din Codul de procedură fiscală și crearea cadrului legal, astfel încât comunicarea dintre ANAF și aceste entități să se realizeze exclusiv prin mijloace electronice.

Pe de altă parte, numărul mare de solicitări de informații venite către ANAF din partea autorităților și instituțiilor publice și de interes public generează încărcarea excesivă a volumului de lucrări și implicit un timp mare de soluționare a furnizării informațiilor solicitate. În privința activităților de executare silită, în cazul instituțiilor care nu sunt înrolate în aplicația respectivă această solicitare/furnizare de date se desfășoară doar în format letric, cu dificultate.

Ca urmare a acestei situații de neînrolare sau neutilizare a sistemului informatic PatrimVen de către toate unitățile administrativ-teritoriale/instituții și autorități publice, ANAF emite zilnic prin ghișee, spre exemplu, un număr de 15.000 de adeverințe de venit pentru contribuabilii care se deplasează mai mulți kilometri pentru a le obține, aceștia neputând fi refuzați, chiar dacă documentele sunt emise pentru primării care au acces la platforma informatică și le pot obține electronic.

Principalul beneficiu al creșterii urgente a gradului de înrolare este debirocratizarea sistemului administrativ și a interacțiunilor interinstituționale, contribuind, de asemenea, la creșterea veniturilor bugetului general consolidat prin succesul operațiunilor de executare silită, context în care se impune acordarea timpului necesar acestora pentru a se conforma.

- Se propune modificarea art. 70¹ din Codul de procedură fiscală în sensul că furnizarea de informații către autoritățile publice, instituții publice și de interes public din administrația publică centrală și locală se realizează utilizând

sistemul informatic PatrimVen. În cazul persoanelor juridice de drept privat, furnizarea de informații urmează să se realizeze prin sisteme informatice dedicate (de exemplu platforma ARB, platforma IFN, sistemul informatic SPV) administrate de Ministerul Finanțelor prin Centrul Național pentru Informații Financiare. În plus, se propune modificarea art. 11 alin. (6¹) în vederea corelării în ceea ce privește furnizarea de informații.

- În contextul actual al pandemiei, pentru evitarea contactului fizic între persoane, se impune necesitatea comunicării prin mijloace electronice cu contribuabilii, astfel încât se propune completarea dispozițiilor art. 79 din Codul de procedură fiscală în scopul reglementării obligativității înrolării în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/ANAF, respectiv în SPV.

Contribuabilii pentru care se adoptă obligativitatea înrolării în SPV sunt persoanele juridice, asocierile și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoanele fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare.

De subliniat că obligativitatea înrolării în SPV revine persoanelor fizice care desfășoară activități economice sau exercită profesii libere doar cu privire la îndeplinirea obligațiilor sau exercitarea drepturilor ca urmare a exercitării profesiei, respectiv pe codul de înregistrare fiscală.

De asemenea, pentru derularea procedurii de conectare a aparatelor de marcat electronice fiscale, definite la art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, la sistemul informatic național de supraveghere și monitorizare a datelor fiscale al ANAF, este necesar ca operatorii economici utilizatori de aparate de marcat electronice fiscale să se înroleze în SPV.

Astfel, pentru operaționalizarea acestui flux electronic de informații cu operatorii economici se impune crearea cadrului legal pentru reglementarea obligativității înrolării în SPV.

În contextul evitării contactului fizic între persoane, precum și pentru realizarea procedurii de conectare a caselor de marcat, pentru înrolarea în SPV, contribuabilii menționați anterior trebuie să-și achiziționeze certificate calificate.

Pentru efectuarea acestor demersuri de către contribuabilii pentru care se creează obligativitatea înrolării în SPV, se impune reglementarea unui termen până la care această înrolare este opțională, urmând ca după acest termen cererile, înscrisurile sau orice alte documente depuse la organul fiscal central în format letric nu vor fi luate în considerare iar contribuabilii în cauză să fie notificați de către organul fiscal central cu privire la obligativitatea comunicării prin

intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță, respectiv prin SPV. Această normă de neluare în considerare a cererilor, înscrisurilor ori oricăror alte documente depuse în format letric poate avea ca efect o serie de sancțiuni concrete, funcție de tipul actului depus, respectiv, prescrierea unui drept, dacă o cerere de restituire este depusă, în format letric, la limita termenului de prescripție, decăderea din dreptul de a beneficia de o facilitate fiscală, dacă cererea este depusă în format letric în ultima zi de depunere, sau sancțiuni contravenționale în cazul în care legea impune depunerea unui document/înscris într-un anumit termen și acesta se depune în format letric. În acest sens, se reglementează un termen până la care contribuabilii pot să facă demersurile pentru înrolarea în SPV.

- Se propune ca ordinele prevăzute la art. 83 alin. (5) și art. 170¹ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, să se emită de președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, având în vedere că formularele și procedurile de administrare se emit de către ANAF.

- Se propune completarea art. 92 din Codul de procedură fiscală cu un nou alineat alin. (9¹) în sensul că toate deciziile de inactivare emise de organul fiscal vor fi suspendate ca urmare a hotărârilor instanțelor de judecată în baza prevederilor legii nr. 554/2004. La această propunere s-a avut în vedere că în practică au apărut numeroase situații în care instanțele judecătorești au dispus suspendarea executării deciziilor de declarare în inactivitate, fără a preciza și modul de ducere la îndeplinire a acestei suspendări și efectele care trebuie să se producă. Menționăm că, aceeași situație este și în cazul Deciziilor privind anularea înregistrării în scopuri de TVA, potrivit art.316 alin.(11) lit.a) - e) și h) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

- Se propune modificarea art. 105 alin. (6) lit. b) din Codul de procedură fiscală, în sensul creării posibilității corectării declarațiilor fiscale ori de câte ori printr-o hotărâre judecătorească definitivă sunt dispuse măsuri care implică și modificări de impuneri aferente unor creanțe fiscale și perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.

- Se propune modificarea art. 129, în sensul creării posibilității refacerii inspecției fiscale de către aceeași echipă de inspecție care a încheiat actul desființat, dacă din motive obiective, nu există posibilitatea refacerii inspecției fiscale de către o altă echipă de inspecție.

- Se propune modificarea art. 157 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură fiscală, în sensul ca să nu fie considerate restante obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare aprobat și confirmat în condițiile legii.

- Prin modificarea prevederilor art. 164 din Codul de procedură fiscală s-a avut în vedere recunoașterea bunei credințe a contribuabililor, astfel că, la cererea

acestora, viramentele efectuate eronat se vor corecta, cu păstrarea datei plății, iar în funcție de data plății se va păstra beneficiul acordat de legiuitor de plată a jumătate din minimul legal al amenzii.

- Se propune modificarea art. 169 din Codul de procedură fiscală, respectiv a procedurii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sensul extinderii mecanismului de rambursare cu control ulterior, la toți contribuabilii cu unele excepții stabilite expres de lege, similar procedurii aprobate prin OUG nr. 48/2020.

- Se propune completarea art. 184 alin.(6) cu o nouă literă care să stipuleze că nu se acordă înlesniri la plată a obligațiilor fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.

- Se introduce un articol nou, articolul 184¹ în care se propun reguli speciale privind eșalonarea la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, respectiv:

- pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ din Codul fiscal să nu înceapă procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

- contribuabilii care la data depunerii declarației prin care calculează impozitul prevăzut de art. 40³ din Codul fiscal au în derulare înlesniri la plată acordate potrivit prevederilor legale în vigoare, pot beneficia de eșalonare la plată potrivit prezentului articol.

- aplicarea prevederilor art. 165 alin. (4) privind ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către contribuabil nu este suficientă pentru a stinge ratele din graficele de eșalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eșalonare la plată.

- pentru obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eșalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prevederilor art. 40³ din Codul fiscal ori potrivit prevederilor în baza cărora au fost acordate celelalte înlesniri la plată, în scopul încadrării în condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată, sunt exigibile și au termen de plată la data pierderii valabilității eșalonărilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, a deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere și a penalităților de nedeclarare.

- nu este considerat restant impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal pentru care s-a acordat și este în derulare o eșalonare la plată, potrivit acestui articol, dacă pentru acesta nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eșalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 40³ din Codul fiscal.

- debitorul poate renunța la eșalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eșalonare.

- graficul de eșalonare se poate suplimenta ca urmare a depunerii declarației rectificative, cu respectarea perioadei de eșalonare acordată inițial.

- pe perioada derulării eșalonării la plată, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligațiile în ordinea prevăzută la art. 165 alin. (4), în limita sumei aprobate la rambursare/restituire. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.

	<ul style="list-style-type: none"> - pentru contribuabilii care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar se aplică în mod corespunzător prevederile art. 204. - în cazul contribuabililor care beneficiază de eșalonare la plată potrivit 40³ din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207. - garanția prevăzută la art. 40³ din Codul fiscal, se constituie în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării acordului de principiu, dacă are această obligație. - procedura de acordare de către organul fiscal central a eșalonării la plată a impozitului prevăzut de art. 40³ din Codul fiscal, precum și formularistica utilizată se aprobă prin Ordin al președintelui ANAF. - în situația în care cererea de acordare a eșalonării impozitului prevăzut la art. 40³ din Codul fiscal se respinge, contribuabilul are obligația să plătească acest impozit, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere. <ul style="list-style-type: none"> • Se introduce o nouă literă la art. 194 alin. (1) pentru a corela condiția de menținere a valabilității eșalonării la plată în cazul pierderii eșalonării impozitului prevăzut la art. 40³ alin. (2) din Codul fiscal. • Se introduce Capitolul IV¹ care prevede o procedură permanentă de eșalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile bugetare administrate de organul fiscal central, având în vedere că eșalonarea la plată a obligațiilor bugetare, în formă simplificată, adoptată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, a fost una dintre cele mai accesate facilități fiscale, precum și faptul că prin această facilitate fiscală se asigură lichiditățile financiare necesare continuării activității contribuabililor care temporar se află în dificultate financiară. Măsura are ca scop creșterea gradului de colectare a creanțelor bugetare prin stimularea conformării voluntare. • Se propune modificarea dispozițiilor art. 213 din Codul de procedură fiscală în sensul stabilirii unui termen rezonabil de valabilitate a măsurii asigurătorii, după data comunicării sesizării penale. Astfel, apreciem că o poziție echilibrată este aceea de a reglementa un termen de 3 luni de la data comunicării sesizării penale în care să rămână valabilă măsura asigurătorie. Această măsură trebuie dublată de o măsură administrativă a ANAF, în sensul ca organul fiscal să fie obligat să comunice sesizarea penală în interiorul termenului de valabilitate a măsurii asigurătorii de 6 luni sau un an, după caz, prevăzută de alin. (7) al art. 213 din Codul de procedură fiscală. Astfel, măsura asigurătorie rămâne valabilă 3 luni de la data comunicării sesizării penale, perioadă care dă posibilitatea organelor de urmărire penală să instituie propriile măsuri asigurătorii. • Se propune completarea art. 235 din Codul de procedură fiscală, cu o normă de excepție, în sensul că, în situația rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care a fost respinsă contestația contribuabilului, în tot sau în parte, scrisorile de garanție/polițele de asigurare de garanție depuse de debitor în scopul suspendării executării silite se execută după 15 de zile de la data la care acțiunea este respinsă definitiv sau în ultima zi de valabilitate a scrisorii de
--	--

garanție/poliței de asigurare de garanție (dacă aceasta se împlinește înaintea celor 15 zile).

Astfel, se acordă un termen rezonabil în care debitorului poate plăti de bună voie, întrucât executarea scrisorii de către organul fiscal presupune costuri pentru debitor.

- Se propune completarea art. 247 din Codul de procedură fiscală în scopul reglementării posibilității eliberării din unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului către structura prevăzută la art. 220 alin. (2¹) lit. a) din același act normativ a bunurilor ce constau în metale prețioase și pietre prețioase ce fac obiectul măsurilor asigurătorii luate de către organele judiciare, în orice fază a procesului penal, în vederea expertizării, evaluării și valorificării, în scopul fluidizării activității structurii în cauză. În situația în care printr-o hotărâre definitivă se mențin măsurile asigurătorii.

- Se propune modificarea art. 263 alin. (5) din Codul de procedură fiscală, în sensul că, analiza cererilor de dare în plată depuse la ANAF să fie realizată la nivelul organului fiscal competent de către comisiile constituite în acest scop prin ordin al președintelui ANAF. Propunerea are în vedere, pe de o parte, faptul că darea în plată este o modalitate de stingere a obligațiilor fiscale administrate de organul fiscal competent și, pe de altă parte, se au în vedere măsurile care se iau în vederea descentralizării și debirocratizării la nivelul ANAF. Astfel, cererile de dare în plată sunt analizate la nivelul organului fiscal competent fără a mai fi transmise unei comisii care funcționează la nivel național. Precizăm că această regulă se aplică și pentru cererile de dare în plată aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

- **Anularea unor obligații accesorii**

În completarea facilităților fiscale adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal, se propune:

- ✓ anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020, în cazul contribuabililor care au fost supuși inspecției fiscale sau verificării situației fiscale personale începute și pentru care s-a comunicat decizia de impunere în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal.

Acordarea facilității se realizează cu respectarea condiției de plată integrală a obligației bugetare principale stabilite prin decizia de impunere, până la un anumit termen, și cu depunerea cererii de anulare până cel târziu la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv. În situația în care obligația bugetară principală stabilită

prin decizia de impunere a fost achitată până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, contribuabilul are dreptul de a beneficia de facilitatea fiscală dacă depune cererea până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv.

✓ anularea dobânzilor, penalităților și tuturor accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020, în cazul contribuabililor care au fost supuși verificării documentare după data intrării în vigoare a OUG nr. 69/2020.

Acordarea facilității se realizează cu respectarea condiției de plată integrală a obligației bugetare principale stabilite prin decizia de impunere până la anumite termene și cu depunerea cererii de anulare până cel târziu la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, respectiv în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere dacă termenul de 90 de zile se împlinște după 31 ianuarie 2022.

În ambele situații reglementate, accesoriile stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se restituie potrivit Codului de procedură fiscală. Este de menționat că, în scopul aplicării unui tratament unitar, măsura are în vedere și contribuabilii care au avut în derulare o inspecție fiscală în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a OUG nr. 69/2020 și data intrării în vigoare a OUG nr. 19/2021 și pentru care a fost emisă o decizie de impunere cu obligații bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv, pentru care s-au calculat accesorii, care au stins atât obligațiile principale cât și accesoriile dar nu au putut accesa facilitățile reglementate de OUG nr. 69/2020 și nu pot accesa nici facilitățile reglementate prin OUG nr. 19/2021.

De asemenea, contribuabilii care au fost supuși verificării documentare nu pot accesa facilitățile fiscale reglementate de cele două acte normative, mai sus menționate.

- **Normele speciale pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă de către organele abilitate ale statului**

Se propune suspendarea condițiilor de menținere a eșalonării la plată, în situația în care activitatea este restrânsă/închisă de către organele abilitate ale statului similar cu dispozițiile suspendării condițiilor de menținere a eșalonării la plată care a fost reglementată prin OUG nr. 48/2020 și ale cărei efecte au încetat la data de 25 decembrie 2020.

Astfel, în vederea sprijinirii contribuabililor se propune ca, la cerere, debitorii la care activitatea este restrânsă sau închisă pe perioada stării de urgență/alertă să poată solicita suspendarea condițiilor de menținere a eșalonării la plată, în oricare formă este acordată (eșalonare acordată potrivit cap. VI din cadrul titlului VII din Codul de procedură fiscală, eșalonare la plată în formă simplificată, potrivit OUG nr. 181/2020, restructurarea obligațiilor bugetare, potrivit OG nr. 6/2019 sau eșalonarea în formă simplificată propusă prin acest act normativ). Cu precizarea că această suspendare se acordă până la data la care activitatea este reluată fără nici un fel de restricție.

Este de menționat că referința la „organele abilitate ale statului” are în vedere organele și structurile abilitate care acționează în regim de putere publică, pentru satisfacerea unui interes public. În acest sens, exemplificăm structurile prevăzute la art. 4⁵ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, cu modificările și

	completările ulterioare, respectiv Comitetul local pentru situații de urgență, Comitetul județean pentru situații de urgență, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență, Comitetul național pentru situații de urgență, cu precizarea că declararea stării de alertă poate să se refere la nivelul local sau la nivelul național.					
3. Alte informații						
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ						
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul					
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul					
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Nu este cazul					
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	Măsurile propuse prin acest proiect sunt de natură a contribui la reducerea sarcinilor administrative.					
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Se efectuează testul IMM.					
3. Impactul social	Nu este cazul					
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.					
5. Alte informații	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)						
- mld. lei -						
Indicatori	Anul curent 2021	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2022	2023	2024	2025	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit*						
(ii) impozit specific unor activități						
(iii) impozit pe venit,						
b) bugete locale:						

(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) a) buget de stat						
b) b) bugete locale						
4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații	<p>Referitor la obligațiile bugetare principale și accesorii stabilite ca urmare a acțiunilor de inspecție fiscală/verificare documentară, menționăm ca acestea prezintă ca și caracteristică principală faptul că sunt sume identificate suplimentar de către organele fiscale, față de cele declarate de către contribuabil.</p> <p>Deși măsurile propuse sunt influențate în mare parte de decizia contribuabililor, de a accesa facilitatea, chiar în condițiile anulării obligațiilor bugetare accesorii, se crează totuși premisele pentru încasarea imediată în perioada 2021 – 2022, fără costuri suplimentare pentru administrația fiscală din punct de vedere al procedurii de executare silită, a obligațiilor bugetare principale stabilite suplimentar de către organele fiscale.</p> <p>Totodată, ținând cont și de actualul context economic afectat de criza sanitară, măsurile propuse pot avea un impact pozitiv la nivelul economiei</p>					

	pe termen mediu și lung prin susținerea contribuabililor în vederea continuării activității și implicit păstrarea locurilor de muncă ale angajaților
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții	Nu este cazul
1¹) Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu este cazul
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul
4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul
6) Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ va fi publicat pe site-ul Ministerului Finanțelor conform Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică. În ceea ce privește reglementarea obligativității înrolării în PatrimVen, întrucât în categoria autorităților publice, instituțiilor publice și de interes public din administrația publică centrală intră și instanțele judecătorești și toate parchetele,

care ar trebui să se înroleze în sistemul informatic PatrimVen a fost consultat CSM (adresele nr. 739753/2021 și nr. 8012/21.05.2021).

În ceea ce privește reglementarea obligativității înrolării în SPV pentru persoanele juridice, asocierile și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoanele fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent s-a realizat o consultare cu mediul de afaceri sau corpuri profesionale [AmCham Romania, Asociația pentru Reformarea Sistemului de Impozitare (ARSIT), Asociația Națională a Evaluatorilor Autorizați din România (ANEVAR), Asociația - Uniunea Națională a Cooperăției Meșteșugărești (UCECOM), Camera Consultanților Fiscali, Coaliția pentru Dezvoltarea României, Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, Uniunea Profesiilor Liberale din România, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, Uniunea Nationala a Notarilor Publici, Uniunea Națională a Barourilor din România - U.N.B.R., Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență, (adresele nr. 740457/03.06.2021)].

În ceea ce privește corelarea Codului de procedură fiscală cu legislația privind insolvența, raportat la definiția obligațiilor fiscale restante, a fost consultată Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România (adresa 820263/05.08.2020 și adresa nr. 1561/13.08.2020)

În ceea ce privește măsurile asigurătorii instituite de organele fiscale în condițiile în care au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii a fost consultat Consiliul Superior al Magistraturii precum și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (adresa nr. 820263/07.02.2020 completată în data de 20.02.2020 precum și adresele nr. 297/C/1598/13.03.2020 și nr. 3404/19.05.2020).

De asemenea, au fost consultate Consiliul Superior al Magistraturii și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în ceea ce privește măsura referitoare la

	posibilitatea eliberării bunurilor ce constau în metale prețioase și pietre prețioase (adresele nr. 804429/25.10.2019, nr. 21616/10.12.2019 și nr. 16072/2649/C/04.12.2019).
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Pentru măsurile care vizează organele fiscale locale respectiv reglementarea obligativității înrolării în PatrimVen, a autorităților publice, instituțiilor publice și de interes public din administrația publică centrală și locală, crearea posibilității refacerii inspecției fiscale de către aceeași echipă de inspecție care a încheiat actul desființat, precum și posibilitatea corectării erorilor din documentele de plată au fost consultate structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, conform dispozițiilor H.G. nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative (adresa nr. 739753/21.04.2021 și adresa nr. 738579/07.05.2021).
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Prezentul proiect se avizează de către Consiliul Legislativ.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul
c) Consiliul Economic și Social	Prezentul proiect se avizează de către Consiliul Economic și Social.
d) Consiliul Concurenței	A fost consultat Consiliul Concurenței cu privire la măsura exceptării de la acordarea eșalonării la plată a ajutoarelor de stat acordate din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale

	aferente fondurilor europene, prin adresa nr. 741359/10.08.2021.
e) Curtea de Conturi	Nu este cazul
6) Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor și se dezbate în cadrul Comisiei de Dialog Social la care participă reprezentanți ai organismelor interesate.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul
3) Alte informații	Nu este cazul

Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2) Alte informații	Nu este cazul.

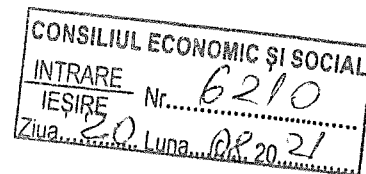
Având în vedere cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale.

**MINISTRUL FINANTELOR
DAN VIECEANU**

AVIZAT FAVORABIL

**MINISTRUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI
Cseke Attila - Zoltán**

**MINISTRUL JUSTIȚIEI
Stelian-Cristian Ion**

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și reglementarea unor măsuri fiscale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 și I.14 din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„19. declarație informativă - actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele și contribuțiile sociale, bunurile și veniturile impozabile, precum și în legătură cu evidențele contabile și fiscale, inclusiv fișierul standard de control fiscal, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele prevăzute la pct. 18;”.

2. După alineatul (4) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dacă traducerea în limba română se efectuează dintr-o scriere care nu are caractere latine, la documentul tradus se va atașa și copia legalizată de pe înscrisul original.”

3. La articolul 11, alineatul (6¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6¹) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) lit. d), solicitantul care prin natura activității solicită frecvent informații de natura secretului fiscal despre clienții/partenerii săi poate încheia un protocol privind schimbul de informații cu organul fiscal deținător al informației ce se transmite, utilizând sistemul informatic în conformitate cu art. 70¹.”

4. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 33¹

Competența în cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere

(1) În cazul persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, potrivit legii, competența pentru administrarea obligațiilor fiscale datorate de acestea ca urmare a exercitării profesiei sau desfășurării activității, revine organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al persoanei fizice stabilit în conformitate cu dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. a).

(2) Competența pentru înregistrarea fiscală a persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere ca plătitoare de obligații fiscale, potrivit legii, revine organului fiscal central în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal potrivit prevederilor art. 31 alin. (1) lit. b)".

5. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, **fișierul standard de control fiscal stocat într-un mediu care asigură unicitatea, integralitatea și integritatea acestuia**, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.”

6. La articolul 55, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) **La solicitarea persoanelor interesate, în cadrul căilor administrative și judiciare de atac, organul fiscal are obligația punerii la dispoziție a unei copii sau a unui link care să asigure accesul la varianta electronică a fișierului standard de control fiscal.**”

7. După articolul 59 se introduce un nou articol, art. 59¹, cu următorul cuprins:

„Articolul 59¹

Obligația de depunere a fișierului standard de control fiscal

(1) Contribuabilul/plătitorul are obligația de a depune la organul fiscal central o declarație cuprinzând informații din evidența contabilă și fiscală, denumită în continuare *fișierul standard de control fiscal*.

(2) Fișierul standard de control fiscal se depune în format electronic, la termenul stabilit prin ordin al președintelui A.N.A.F..

(3) Prin excepție de la prevederile art. 103 alin. (5), în cazul în care fișierul standard de control fiscal nu a fost validat ca urmare a detectării unor erori în completarea sa, data depunerii fișierului este data din mesajul transmis inițial cu condiția depunerii de către contribuabil/plătitor a unui fișier valid în termen de 5 zile lucrătoare după termenul prevăzut la alin. (2).

(4) Natura informațiilor pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le declare prin fișierul standard de control fiscal, modelul de raportare precum și data/datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să depună fișierul standard de control fiscal, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Procedura de transmitere a fișierului standard de control fiscal, precum și condițiile în care se realizează transmiterea, se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

8. La articolul 69, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să se înroleze în sistemul informatic PatrimVen, astfel cum acesta este definit la art. 70¹ alin. (2).”

9. La articolul 70¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Furnizarea de informații și documente între Ministerul Finanțelor/A.N.A.F. și autoritățile publice, instituțiile publice și de interes public din administrația publică centrală și locală, precum și alte persoane juridice de drept privat, în temeiul prezentului cod sau al altor acte normative, se realizează, în formă dematerializată, astfel:

a) în cazul autorităților publice, instituțiilor publice și de interes public din administrația publică centrală și locală utilizând sistemul informatic propriu al Ministerului Finanțelor/A.N.A.F., denumit PatrimVen.

b) în cazul persoanelor juridice de drept privat utilizând sisteme informatice dedicate.”

10. La articolul 79, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la alin. (1), contribuabilii/plătitorii persoane juridice, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, precum și persoane fizice care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să transmită organului fiscal central documente de natura celor prevăzute la alin. (1) prin mijloace electronice de transmitere la distanță în condițiile prezentului articol, respectiv prin înrolarea în sistemul de comunicare electronică dezvoltat de Ministerul Finanțelor/A.N.A.F.

(1²) În situația în care contribuabilii/plătitorii nu își îndeplinesc obligația comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță a cererilor, înscrisurilor sau oricăror altor documente în condițiile alin. (1¹), iar acestea sunt depuse la organul fiscal central în format letric, nu vor fi luate în considerare, urmând ca acesta să notifice contribuabilii/plătitorii cu privire la obligativitatea comunicării prin intermediul mijloacelor electronice de transmitere la distanță.”

11. La articolul 83, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) - (3), pentru contribuabilii nerezidenți care nu au un sediu permanent pe teritoriul României, organul fiscal poate comunica contribuabilului nerezident, prin mijloace electronice, stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., informații conținute în certificatul de înregistrare fiscală. În acest caz, certificatul de înregistrare fiscală se păstrează de organul fiscal până la data ridicării de către contribuabil sau împuternicitul acestuia.”

12. La articolul 92, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alin. (9¹), cu următorul cuprins:

„(9¹) În cazul suspendării executării deciziei de declarare în inactivitate, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, toate efectele deciziei de inactivare sunt suspendate până la încetarea acesteia și contribuabilul/plătitorul se reactivează pe perioada suspendării”.

13. La articolul 105 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în situația în care prin hotărâri judecătorești definitive s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora ori plata unor sume sau acceptarea unor cheltuieli care generează modificarea bazei de impozitare și a obligațiilor fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare.”

14. La articolul 113 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului, inclusiv din fișierul standard de control fiscal;”

15 La articolul 129, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), refacerea inspecției fiscale se realizează de către aceeași echipă de inspecție care a încheiat actul desființat dacă, din motive obiective, nu există posibilitatea refacerii inspecției fiscale de către o altă echipă de inspecție.”

16. La articolul 157 alineatul (2), după litera a), se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat și sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit capitolului IV¹, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eşalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și celelalte obligații fiscale, care sunt condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, dacă pentru acestea nu s-au împlinit termenele suplimentare astfel cum sunt prevăzute la art. 209⁴ alin. (1);”

17. La articolul 157 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat și confirmat în condițiile legii.”

18. La articolul 164, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate.

(...)

(7) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în următoarele situații:

a) documentele de plată sunt întocmite de terții popriți;

b) creanța fiscală este administrată de organ fiscal diferit. În acest caz, cererea se depune de debitor la organul fiscal la care s-a creditat contul bugetar cu plata efectuată eronat.”

19. Articolul 169 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Articolul 169

Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată

(1) Taxa pe valoarea adăugată, denumită în continuare *TVA*, solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de *TVA* cu opțiune de rambursare, depuse în cadrul termenului legal de depunere, se rambursează de organul fiscal central, cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică deconturilor cu sume negative de *TVA* cu opțiune de rambursare, depuse de contribuabilii mari și mijlocii, stabiliți potrivit prevederilor art. 30 alin.(3), care se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate, în cazul în care:

a) contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite;

c) pentru contribuabilul/plătitorul respectiv a fost declanșată procedura de lichidare voluntară sau a fost deschisă procedura de insolvență, cu excepția celor pentru care s-a confirmat un plan de reorganizare, în condițiile legii speciale.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică deconturilor cu sume negative de *TVA* cu opțiune de rambursare, depuse de alți contribuabili/plătitori decât cei prevăzuți la alin. (2) care se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate, în cazul în care:

a) contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite;

c) pentru contribuabilul/plătitorul respectiv a fost declanșată procedura de lichidare voluntară sau a fost deschisă procedura de insolvență, cu excepția celor pentru care s-a confirmat un plan de reorganizare, în condițiile legii speciale;

d) contribuabilul/plătitorul depune primul decont cu sume negative de *TVA* cu opțiune de rambursare, după înregistrarea în scopuri de *TVA*;

e) soldul sumei negative de *TVA* solicitată la rambursare provine dintr-un număr de perioade mai mare decât numărul perioadelor de raportare utilizate într-o perioadă de 12 luni.

(4) În sensul prezentului articol, se consideră că persoanele impozabile prezintă un risc de rambursare necuvenită a *TVA* dacă se regăsesc în oricare dintre următoarele situații:

a) organele fiscale primesc documente oficiale de la alte instituții, care vizează aspecte de natură fiscală și se constată că au incidentă în acordarea unei rambursări necuvenite de *TVA*;

b) în cadrul acțiunilor de control fiscal s-au constatat fapte care pot întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni cu implicații de natură fiscală;

c) cu ocazia inspecției fiscale ulterioare au fost stabilite diferențe mai mari de 10% din suma rambursată, dar nu mai puțin de 50.000 lei pentru fiecare decont de TVA care a făcut obiectul inspecției fiscale ulterioare;

d) s-au constatat neconcordanțe semnificative, verificate și confirmate de organul fiscal, între informațiile înscrise în declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA depuse de persoana impozabilă și cele depuse de partenerii de afaceri și/sau neconcordanțe semnificative între datele primite prin sistemul VIES și cele declarate de către persoana impozabilă prin declarația recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare.

(5) În cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, depuse după termenul legal de depunere, suma negativă din acestea se preia în decontul perioadei următoare.

(6) În cazul decontului cu sumă negativă de TVA depus în numele unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal, dispozițiile alin. (2) sau (3), după caz, sunt aplicabile atât pentru reprezentantul grupului fiscal, cât și pentru membrii acestuia.

(7) Procedura de aplicare a prevederilor prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc.

(9) În cazul inspecției fiscale anticipate, efectuate pentru soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA, prin excepție de la prevederile art. 117, perioada supusă inspecției fiscale va cuprinde exclusiv perioadele fiscale în care s-au derulat operațiunile care au generat soldul sumei negative a taxei. Dispozițiile art. 94 alin. (3) rămân aplicabile.

(10) În situația în care se constată indicii privind nerespectarea legislației fiscale ori stabilirea incorectă a obligațiilor fiscale, prin operațiuni care s-au desfășurat în afara perioadei prevăzute la alin. (9), inspecția fiscală se extinde corespunzător, cu respectarea prevederilor art. 117.”

20. La articolul 170¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

21. La articolul 184 alineatul (6), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„(e) obligațiile fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.”

22. După articolul 184 se introduce un nou articol, art. 184¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 184¹

Reguli speciale privind eşalonarea la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ din Codul fiscal

- (1) Pentru sumele care fac obiectul eşalonării la plată a impozitului calculat potrivit art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal nu începe procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată.
- (2) Debitorii care la data depunerii declaraţiei prin care calculează impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal au în derulare înlesniri la plată acordate potrivit prevederilor legale în vigoare, pot beneficia de eşalonare la plată potrivit prezentului articol.
- (3) Prevederile art. 165 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în ceea ce priveşte ordinea de stingere a obligaţiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este suficientă pentru a stinge ratele din graficele de eşalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechii decizii de eşalonare la plată.
- (4) Obligaţiile fiscale principale şi accesorii rămase de plată din eşalonările la plată şi/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prevederilor art. 40³ din Codul fiscal ori potrivit prevederilor în baza cărora au fost acordate celelalte înlesniri la plată, în scopul încadrării în condiţiile de menţinere a valabilităţii eşalonării la plată, sunt exigibile şi au termen de plată la data pierderii valabilităţii eşalonărilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de pierdere a valabilităţii amânării la plată a penalităţilor de întârziere şi a penalităţilor de nedeclarare
- (5) Pentru debitorii care au obţinut o înlesnire la plată conform prevederilor legale în vigoare şi optează prin cerere pentru eşalonare la plată potrivit art. 40³ alin. (4) din Codul fiscal, condiţia de menţinere a valabilităţii eşalonărilor la plată privind achitarea obligaţiei fiscale declarate se consideră îndeplinită.
- (6) Nu este considerat restant impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal pentru care s-a acordat şi este în derulare o eşalonare la plată, potrivit acestui articol, dacă pentru acesta nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în decizia de eşalonare la plată sau se află în termenul de plată prevăzut la art. 40³ din Codul fiscal.
- (7) Debitorul poate renunţa la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunţare la eşalonare.
- (8) Graficul de eşalonare se poate suplimenta ca urmare a depunerii declaraţiei rectificative, cu respectarea perioadei de eşalonare acordată iniţial.
- (9) Pe perioada derulării eşalonării la plată, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligaţiile în ordinea prevăzută la art. 165 alin. (4), în limita sumei aprobate la rambursare/restituire. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată.
- (10) Pentru debitorii care trebuie să achite obligaţiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menţine autorizaţia, acordul ori alt act administrativ similar se aplică în mod corespunzător prevederile art. 204.
- (11) Pentru debitorii care beneficiază de eşalonare la plată potrivit art. 40³ din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207.
- (12) Debitorul trebuie să constituie garanţia prevăzută la art. 40³ din Codul fiscal, în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării acordului de principiu, dacă are această obligaţie.
- (13) Procedura de acordare de către organul fiscal central a eşalonării la plată a impozitului prevăzut de art. 40³ din Codul fiscal, precum şi formularistica utilizată se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. ”
- (14) În situaţia în care cererea prevăzută la alin. (5) se respinge, contribuabilul are obligaţia să plătească impozitul prevăzut de art. 40³ alin. (1) din Codul fiscal, în termen de

30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.”

23. La articolul 194, alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, lit.o), cu următorul cuprins:

„o) să achite în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei de respingere a solicitării de eşalonare a impozitului pe profit calculat și declarat potrivit art. 40³ alin. (2) din Codul fiscal.”

24. După articolul 209 se introduce un nou capitol, Capitolul IV¹ - Eşalonarea la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central, cu următorul cuprins:

„Capitolul IV¹

Eşalonare la plată, în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central

Articolul 209¹

Instituirea posibilității acordării eşalonărilor la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale și accesorii restante a căror vechime este de maxim 12 luni anterioare datei depunerii cererii și nestinse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală, administrate de organul fiscal central, denumit în continuare organ fiscal, se aprobă eşalonarea la plată pe o perioadă de cel mult 12 luni.

(2) În sensul prezentului capitol, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice.

(3) Eşalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul capitol.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și pentru obligațiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eşalonări la plată. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente.

(5) În scopul acordării eşalonării la plată, sunt asimilate obligațiilor fiscale:

a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal;

b) creanțele bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătorești sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii.

(6) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru:

a) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări acordate în temeiul prezentului capitol sau potrivit Capitolului I – „Înlesniri la plată pentru obligațiile bugetare datorate după data declarării stării de urgență, administrate de organul fiscal central” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru

prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, care și-a pierdut valabilitatea;

b) obligațiile fiscale care au scadența și/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală;

c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget;

d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de eșalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eșalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal comunică debitorului o înștiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum și deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente;

e) obligațiile fiscale admise la masa credală, pentru debitorii pentru care s-a deschis procedura insolvenței;

f) obligațiile fiscale care reprezintă ajutor de stat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat, precum și fonduri europene sau fonduri publice naționale aferente fondurilor europene.

(7) Eșalonarea la plată nu se acordă pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.

(8) Pentru a beneficia de eșalonarea la plată prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să depună o cerere la organul fiscal, la care debitorul poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând quantumul propus al ratelor de eșalonare;

b) să nu se afle în procedura falimentului;

c) să nu se afle în dizolvare;

d) să nu înregistreze obligații fiscale restante cu o vechime mai mare de 12 luni anterioară datei depunerii cererii și nestinse la data eliberării certificatului de atestare fiscală;

e) să nu i se fi stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 și 26. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative și judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost stinsă, condiția se consideră îndeplinită.

(9) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (8), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal în conformitate cu ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin care sunt aprobate formularele de înregistrare fiscală a contribuabililor/plătitorilor și a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală.

(10) Condiția prevăzută la alin. (9) se consideră îndeplinită și în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal.

(11) În scopul acordării eșalonării la plată potrivit prezentului capitol, prevederile art. 188 - 190, art. 204, art. 205 și art. 207 se aplică în mod corespunzător.

(12) Dispozițiile prezentului capitol sunt aplicabile și debitorilor care au garantate obligațiile fiscale potrivit art. 210, art. 211 și art. 235.

Articolul 209²

Eliberarea certificatului de atestare fiscală

(1) După primirea cererii, organul fiscal eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului.

(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, inclusiv în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 158, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale existente în sold la data eliberării acestuia.

Articolul 209³

Modul de soluționare a cererii

(1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, prin decizie de eșalonare la plată ori decizie de respingere, după caz.

(2) Cuantumul și termenele de plată a ratelor de eșalonare se stabilesc prin grafice de eșalonare care fac parte integrantă din decizia de eșalonare la plată. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste termene de plată, cu excepția situației prevăzute la art. 190 alin. (2).

(3) La cererea debitorului, organul fiscal poate aproba plata diferențiată a ratelor de eșalonare.

(4) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații:

- a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (6) și (7);
- b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 209¹ alin. (8) și (9);
- c) cererea nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eșalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă;
- d) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eșalonare la plată.

(5) După eliberarea certificatului de atestare fiscală, organul fiscal verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol și comunică debitorului decizia de respingere sau decizia de eșalonare la plată, după caz.

(6) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere și cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 207 alin. (1).

(7) În cazul în care în perioada dintre data depunerii cererii de eșalonare la plată și data eliberării certificatului de atestare fiscală, debitorul efectuează plăți în conturile

bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale datorate, se sting mai întâi obligațiile fiscale restante a căror vechime este mare de 12 luni, anterioară datei depunerii cererii și apoi obligațiile ce pot face obiectul eșalonării la plată potrivit prezentului capitol.

(8) Pe perioada eșalonării la plată acordată potrivit prezentului capitol, în scopul aplicării reducerii prevăzute la art. 181 alin. (2) lit. b), penalitățile de nedeclarare cuprinse în certificatul de atestare fiscală se anână la plată prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de eșalonare la plată. Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător.

(9) În cazul aprobării eșalonării la plată potrivit prezentului capitol, pentru penalitățile de întârziere datorate de la data depunerii cererii până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 208.

Articolul 209⁴

Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

(1) Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată, inclusiv, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2). Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv;

b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2). Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege;

c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative sau din declarații depuse aferente obligațiilor fiscale pentru care nu există obligația de declarare în vectorul fiscal, în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

d) să se respecte cuantumul și termenele de plată din graficul de eșalonare. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă rata de eșalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare;

e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eșalonare la plată și care nu fac obiectul eșalonării la plată, în termen de cel mult 180 de zile de la data comunicării acestei decizii, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

f) să se achite obligațiile stabilite de alte organe decât organele fiscale și transmise spre recuperare organelor fiscale, precum și amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

g) să achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

h) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării deciziei de eșalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

i) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de eșalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2);

j) să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența și/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 și 26, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii;

k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 209¹ alin. (8) lit. b) și c);

l) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, obligațiile fiscale datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, și care nu beneficiază de eșalonarea la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea potrivit art. 209⁵ alin. (2).

(2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eșalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eșalonării la plată.

(3) În situația în care sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal comunică debitorului decizia de finalizare a eșalonării la plată.

Articolul 209⁵

Modificarea deciziei de eșalonare la plată în perioada de valabilitate a eșalonării

(1) Pe perioada de valabilitate a eșalonării, decizia de eșalonare la plată poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eșalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal:

a) obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eșalonării la plată, prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-c), e)-i) și l);

b) obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, prevăzute la art. 209¹⁰ alin. (2), cu excepția sumelor de natura celor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. j).

(2) Debitorul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de eșalonare la plată pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, la care poate anexa graficul de eșalonare cuprinzând quantumul propus al ratelor de eșalonare. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (8) și (9) și la art. 209⁴ alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eșalonare la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de eșalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiție de menținere a valabilității eșalonării la plată la data depunerii cererii, cu excepția celor pentru care art. 209⁴ alin. (1) nu prevede posibilitatea debitorului de a solicita eșalonarea la plată.

(3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-c), e)-i) sau l), după caz, ori până la împlinirea termenului prevăzut la art. 209¹⁰ alin. (2) și se soluționează de organul fiscal, în termen de 5 zile lucrătoare, prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz.

(4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eşalonare deja aprobate.

(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum și pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba și o altă perioadă de eşalonare, dar care nu poate depăși perioada prevăzută la art. 209¹ alin. (1).

(6) Cuantumul și termenele de plată ale noilor rate de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(7) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere.

(8) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică, la cererea debitorului.

(9) În situația în care pe perioada de valabilitate a eşalonării se desființează sau se anulează, în tot sau în parte, actul administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică în mod corespunzător, la cererea debitorului.

(10) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător și pentru obligațiile fiscale ale unui debitor care nu beneficiază de eşalonare la plată și fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de eşalonarea la plată.

Articolul 209⁶

Renunțarea la eşalonarea la plată

(1) Debitorul poate renunța la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eşalonare.

(2) În cazul renunțării la eşalonare, debitorul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eşalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eşalonării la plată. Prevederile art. 209⁴ alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eşalonării la plată.

Articolul 209⁷

Dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eşalonări la plată pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2), se datorează și se calculează dobânzi. Nivelul dobânzii este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(2) Dobânzile se datorează și se calculează pentru fiecare rată din graficul de eşalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eşalonare la plată și până la

termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d), după caz.

(3) Dobânzile datorate și calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 se calculează până la data emiterii deciziei de eșalonare la plată.

(5) Pentru obligațiile bugetare stabilite de alte organe și transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, și pentru care legislația specifică prevede un alt regim privind calculul dobânzilor, sunt aplicabile prevederile legislației specifice.

(6) Pentru debitorii care se află în perioada de observație sau în reorganizare judiciară, se datorează obligații fiscale accesorii potrivit legii care reglementează această procedură.

Articolul 209⁸

Penalitate

(1) Pentru rata de eșalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eșalonare, potrivit art. 209⁴ alin. (1) lit. d), precum și pentru diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5), se percepe o penalitate care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii și se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1).

(2) Nivelul penalității este de 5% din:

a) suma rămasă nestinsă din rata de eșalonare, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată, după caz;

b) diferențele de obligații fiscale marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare.

(3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.

Articolul 209⁹

Pierderea valabilității eșalonării la plată și consecințele pierderii acesteia

(1) Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 209⁴ alin. (1) și art. 209⁵ alin. (7). Organul fiscal emite o decizie de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată care se comunică debitorului.

(2) Pierderea valabilității eșalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă.

(3) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată de organul fiscal, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 209⁸ alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.

(4) Prevederile alin. (3) nu sunt aplicabile pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată și pentru care se datorează penalitate de nedeclarare potrivit art. 181. În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru aceste obligații fiscale se datorează penalitatea de nedeclarare prevăzută de art. 181 alin. (1).

(5) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eșalonare la plată dobânzi potrivit art. 174.

(6) În cazul debitorilor care solicita înlesniri la plată potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată, ulterior pierderii valabilității eșalonării la plată acordate de organul fiscal potrivit prezentului capitol, pentru penalitatea datorată potrivit art. 209⁸ se aplică în mod corespunzător prevederile art. 208.

Articolul 209¹⁰

Menținerea eșalonării la plată

(1) Debitorul poate solicita organului fiscal menținerea unei eșalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-j) și l), de două ori pe perioada de valabilitate a eșalonării la plată, dacă depune o cerere în acest scop, înainte de stingerea în totalitate a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eșalonării la plată. Cererea se soluționează, în termen de 5 zile lucrătoare, prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eșalonării, cu păstrarea perioadei de eșalonare aprobate inițial.

(2) Pentru menținerea valabilității eșalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eșalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eșalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 209⁴ sunt aplicabile în mod corespunzător.

Articolul 209¹¹

Suspendarea executării silite

(1) Pentru sumele care fac obiectul eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și pentru obligațiile prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. a)-c), e)-j) și l) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 209⁴ alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somației.

(2) Odată cu comunicarea deciziei de eșalonare la plată către debitor, organele fiscale comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului, măsura de suspendare a executării silite prin poprire.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută, începând cu data și ora comunicării către instituțiile de credit, a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.

(4) Sumele existente în cont la data și ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul:

a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscale de care depinde menținerea valabilității eșalonării la plată;

b) achitării drepturilor salariale.

(5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silită are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceștia debitorului, atât a celor prezente, cât și a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile și/sau imobile proprietate a debitorului se suspendă de la data comunicării deciziei de eșalonare la plată.

Articolul 209¹²

Prevederi speciale aplicabile debitorilor care au în derulare înlesniri la plată

(1) Debitorii care la data depunerii cererii de eșalonare la plată potrivit prezentului capitol au în derulare eșalonări la plată acordate potrivit Capitolului IV - Înlesniri la plată pot beneficia de înlesniri la plată potrivit prezentului capitol.

(2) În baza cererii depuse de către debitori, organul fiscal emite, după caz, decizie de acordare a eșalonării la plată pentru obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹ alin. (1) sau decizie de respingere.

(3) Prevederile art. 165 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește ordinea de stingere a obligațiilor fiscale. Dacă suma plătită de către debitor nu este suficientă pentru a stinge ratele din cele două grafice de eșalonare la plată, atunci se stinge, cu prioritate, rata aferentă celei mai vechi decizii de eșalonare la plată.

(4) Obligațiile fiscale principale și accesorii rămase de plată din eșalonările la plată și/sau amânările la plată, după caz, a căror valabilitate a fost pierdută potrivit prezentului capitol ori potrivit art. 199 alin. (1) și art. 208 alin. (4), în scopul încadrării în condițiile de menținere a valabilității eșalonării la plată, sunt exigibile și au termen de plată la data pierderii valabilității înlesnirilor la plată, respectiv data comunicării deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum și, după caz, a deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de nedeclarare.

Articolul 209¹³

Prevederi speciale pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă de către organele abilitate ale statului

(1) Pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă, pe perioada stării de urgență/alertă prin hotărâri emise de către organele abilitate ale statului, condițiile de menținere a valabilității eșalonărilor la plată acordate potrivit art. 209⁴ se suspendă, la cerere, până la data la care este reluată activitatea.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor din graficele de eșalonare neachitate până la data încetării stării de urgență/alertă nu se calculează și nu se datorează dobânzi și penalități potrivit art. 209⁷. În acest caz, până la primul termen de plată după încetarea stării de urgență/alertă, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eșalonare, cu respectarea perioadei de eșalonare aprobate. Noul grafic de eșalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(3) Obligațiile care intră sub incidența măsurilor prevăzute la alin. (1), cu excepția acelor care privesc ratele din graficele de eșalonare refăcute conform alin. (2), se consideră îndeplinite în următoarele situații:

a) pentru situația în care termenele prevăzute la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2) s-au împlinit până la data încetării stării de urgență/alertă, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la încetarea acestei stări;

b) pentru celelalte situații decât cele prevăzute la lit. a), la împlinirea termenului prevăzut la art. 209⁴ alin. (1), art. 209⁵ alin. (7) și art. 209¹⁰ alin. (2).

(4) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (3) lit. a), debitorii pot solicita modificarea eșalonării la plată, cu condiția ca cererea să fie depusă în termen de 30 de zile de la data încetării stării de urgență/alertă, prevederile art. 209⁵ aplicându-se în mod corespunzător.

Articolul 209¹⁴

Acte normative de aplicare

Procedura de acordare a eșalonării la plată, în formă simplificată, de către organul fiscal central se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

25. La articolul 213, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asigurătorii și au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asigurătorii rămân valabile 3 luni de la data sesizării penale. La împlinirea acestui termen sau după instituirea măsurilor asigurătorii de către organele de urmărire penală potrivit Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai târziu de 3 luni, măsurile asigurătorii instituite de organul fiscal se ridică.”

26. La articolul 235, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin. (2), scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție se execută după 15 zile de la data la care acțiunea în contencios administrativ este respinsă definitiv, fără a se depăși termenul de valabilitate al scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție.”

27. La articolul 247, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins:

„(8) Dacă bunurile care constau în obiecte de metale prețioase și pietre prețioase asupra cărora au fost instituite sechestre asigurătorii de către organele judiciare, în orice fază a procesului penal pentru care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, s-a dispus recuperarea creanțelor bugetare administrate de organul fiscal central și menținerea măsurilor asigurătorii, se află depozitate la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, atunci acestea se ridică și se valorifică de către organele de executare silită prevăzute la art. 220 alin. (2¹) litera a).

(9) Procedura de aplicare a alin. (8) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

28. La articolul 263, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

(5) Cererea debitorului privind stingerea creanțelor fiscale, potrivit alin. (1), se analizează de către o comisie constituită la nivelul organului fiscal competent. Componența comisiei se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F sau, după caz, prin hotărâre a autorității deliberative. În aceleași condiții se stabilește și documentația care însoțește cererea.

29. După articolul 337 se introduce un nou articol, articolul 337¹, cu următorul cuprins:

”Articolul 337¹

Contravenții în cazul fișierului standard de control fiscal

(1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a fișierului standard de control fiscal;
- b) depunerea incorectă ori incompletă a fișierului standard de control fiscal.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

- a) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la lit. a);
- b) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la lit. b).

(3) Nu se sancționează contravențional:

- a) persoanele care corectează fișierul standard de control fiscal până la termenul legal de depunere a următorului fișier;
- b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează declarațiile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.”

Art. II. - (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei inspecții fiscale sau verificării situației fiscale personale începute după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare și pentru care s-a comunicat decizia de impunere până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 19/2021 privind unele măsuri fiscale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul fiscal, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care obligațiile bugetare principale au fost stinse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca cererea să fie depusă până la termenul prevăzut la alin.(1) lit b).

(3) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. - (1) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale administrate de organul fiscal central cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv și individualizate în decizii de impunere emise ca urmare a unei verificări documentare și pentru care s-a comunicat decizia de impunere după data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2022, se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate diferențele de obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din aceeași lege în cazul deciziilor de impunere comunicate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, respectiv în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe în cazul deciziilor de impunere comunicate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune, sub sancțiunea decăderii, până la data de 31 ianuarie 2022 inclusiv, respectiv în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere dacă termenul de 90 de zile se împlinește după 31 ianuarie 2022 inclusiv.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în situația în care obligațiile bugetare principale au fost stinse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, cu condiția ca cererea să fie depusă până la termenul prevăzut la alin.(1) lit b).

(3) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile care pot fi anulate potrivit prezentului articol și care au fost stinse atât înainte, cât și după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se restituie potrivit Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. - (1) Pentru debitorii a căror activitate este restrânsă/închisă pe perioada stării de urgență/alertă, prin hotărâri emise de către organele abilitate ale statului și care beneficiază de eșalonări la plată, acordate de organul fiscal central, potrivit actelor normative în vigoare, condițiile de menținere a valabilității acestora se suspendă, la cerere, până la data la care este reluată activitatea.

(2) Pentru plata cu întârziere a ratelor din graficele de eșalonare neachitate până la data încetării stării de urgență/alertă nu se calculează și nu se datorează dobânzi și penalități potrivit actelor normative în baza cărora au fost acordate eșalonările la plată. În acest caz, până la primul termen de plată după încetarea stării de urgență/alertă, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eșalonare, cu respectarea perioadei de eșalonare aprobate. Noul grafic de eșalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(3) Obligațiile care intră sub incidența măsurilor prevăzute la alin. (1), cu excepția acelor care privesc ratele din graficele de eșalonare refăcute conform alin. (2), se consideră îndeplinite în următoarele situații:

a) pentru situația în care termenele condițiilor de menținere a valabilității eșalonărilor la plată s-au împlinit până la data încetării stării de urgență/alertă, dacă acestea se execută în termen de 30 de zile de la încetarea acestei stări;

b) pentru celelalte situații decât cele prevăzute la lit. a), la împlinirea termenului pentru îndeplinirea condițiilor de menținere a valabilității eșalonărilor la plată, prevăzut de actele normative în baza cărora au fost acordate aceste eșalonări.

(4) Pentru obligațiile prevăzute la alin. (3) lit. a), contribuabilii pot solicita modificarea eșalonării la plată, cu condiția ca cererea să fie depusă în termen de 30 de zile de la data încetării stării de urgență/alertă, aplicându-se în mod corespunzător prevederile legale privind modificarea deciziei de eșalonare la plată, prevăzute de actele normative în baza cărora au fost acordate aceste eșalonări.

Art. V. - (1) Debitorii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe au în derulare eșalonări la plată a obligațiilor bugetare potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de amânarea la plată în vederea

anulării penalităților de întârziere datorate de la data depunerii cererii de eşalonare până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, rămase nestinse la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 208 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz, până la primul termen de plată de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. Noul grafic de eşalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal.

(2) Pentru penalitatea calculată potrivit art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare, prevederile art. 208 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare se aplică în mod corespunzător, în situația în care debitorii solicită înlesniri la plată potrivit Capitolului IV Înlesniri la plată din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. - (1) Dispozițiile art. I pct. 1, 4, 5 - 7, 14 și 29 se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2022.

(2) Dispozițiile art. I pct. 8 și 10 se aplică începând cu data de 1 martie 2022.

(3) Dispozițiile art. I pct. 16 și 24 se aplică începând cu data de 1 octombrie 2021.

(4) Dispozițiile art. I pct. 19 se aplică începând cu data de 1 februarie 2022.

(5) Deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se soluționează potrivit normelor legale în vigoare la momentul depunerii acestora.

(6) Cererile de eşalonare la plată depuse potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în curs de soluționare la data de 1 octombrie 2021 se soluționează potrivit normelor legale în vigoare la data depunerii cererii.

(7) Eşalonările la plată acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020, cu modificările și completările ulterioare, aflate în derulare la data de 1 octombrie 2021 se supun prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 181/2020.

(8) Prevederile art. 263 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum au fost modificate prin art. I, pct. 28 se aplică și pentru cererile de dare în plată aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe. În acest caz, cererile de dare în plată se predau organului fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

**PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU**